

Η πολιτική εκπαίδευση των Σπαρτιατών

Jurgen Brake

Εκδόθηκε στο Αμβούργο το 1939 με εντολή του Αγροτικού Ηγέτη του Γ' Ράιχ, Walter Darre, του συγγραφέα του πασίγνωστου βιβλίου «Blut und Boden». (Αίμα και Γη)
Το πιο σκληρό και πιο απόλυτο σύστημα από όλα τα ελληνικά κρατικά συστήματα ήταν αυτό των Σπαρτιατών.

Ενώ στα υπόλοιπα κράτη το κέντρο βάρους του ιδανικού της ζωής εντοπιζόταν στην ποικιλία και τον πλούτο των ανθρώπινων επιτευγμάτων και στην ελεύθερη κίνηση και έκφραση κάθε προσωπικής ιδιαιτερότητας, στο κράτος της Σπάρτης επικρατούσε με απόλυτη αυστηρότητα ως μοναδικός και ισχυρότερος νόμος **«η οργάνωση και ανεξαρτησία του κρατικού συνόλου με βάση μια απόλυτη και αυστηρή τάξη και με την αγωνιστική βούληση αυτοκυριαρχίας».**

Jürgen Brake
«Η πολιτική εκπαίδευση
των Σπαρτιατών»

Α΄ Έκδοση:
Αμβούργο 1939
ΣΕΙΡΑ ΠΗΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Εκδόθηκε από τον Dr. Fritz Müllenweber,
Επίκουρο Καθηγητή του Αγροτικού Πανεπιστημίου Γκόσλαρ
με εντολή του Αγροτικού Ηγέτη του Ράιχ Darre

Β΄ Έκδοση:
εκδόσεις Το Αντίδοτο
Καλαμάτα 2014
isbn: 978-618-81586-1-0

για επικοινωνία: 6938 330 100

Διόρθωση - Ιστορική επιμέλεια: Κων/νος Ποταμιάνος
Στοιχειοθεσία: Stampa center

Αντί της μεγάλης αφθονίας και της ελεύθερης μετακίνησης στα υπόλοιπα κράτη, όλες οι δυνάμεις του λαού ήταν συγκεντρωμένες σ’ αυτόν τον ένα και μοναδικό στόχο.

Εδώ υπήρχε μόνο μία αξία: η υπηρεσία προς όφελος του μεγαλείου και της δόξας του συνόλου, και επικρατούσε μόνο μία μορφή: το ομοιόμορφο σύνολο των πολιτών, ενωμένο κάτω από την απόλυτη κρατική βούληση.

Φορείς αυτού του ιδανικού ήταν ένα σύνολο ανθρώπων, των οποίων ο τελευταίος προορισμός ήταν η ιερότητα της κοινότητας, οι οποίοι ζούσαν για αυτήν τηρώντας ανεπιφύλακτα το νόμο και οι οποίοι θυσίαζαν ακόμα και τη ζωή τους στον αγώνα για την κυριαρχία και την ακεραιότητά της.

2. Φυλετική πολιτική και εκπαίδευση ως βάσεις της διαμόρφωσης του ανθρώπου

I.

Οι υψηλές απαιτήσεις του Σπαρτιατικού συστήματος μπορούσαν να εκπληρωθούν μόνο όταν οι άνθρωποι, που το υπηρετούσαν, ήταν διαποτισμένοι από ενθουσιασμό και αίσθημα ευθύνης για το σύνολο και όλες τους οι δυνάμεις θέτονταν στη διάθεση του κράτους. Τα θεμέλια της υλοποίησης αλλά και της διατήρησης στη ζωή αυτής της στάσης μέσα στις γενιές ήταν αφενός ένα πρόγραμμα φυλετικής καθαρότητας που διασφάλιζε μια ενιαία και καθαρή κληρονομιά αίματος και αφετέρου ένα εκπαιδευτικό σύστημα που διαμόρφωνε από αυτήν την πρώτη ύλη έναν τύπο ανθρώπου που ανήκε στο ηγετικό πολιτικοστρατιωτικό κοινωνικό στρώμα. Και τα δύο μαζί, δηλαδή η φυλετική πολιτική και η εκπαίδευση, ήταν οι πηγές, μέσα από τις οποίες αναγεννιόταν συνεχώς η δύναμη της Σπάρτης.

Η Σπάρτη ήταν ανάμεσα στα κράτη του αρχαίου κόσμου η πιο καθαρή φυλή. Η κοινή πεποίθηση των ελληνικών φύλων ότι η πραγματική αξία των πάντων και όλα τα μεγάλα επιτεύγματα είχαν την πηγή της στις δυνάμεις που κληρονόμησαν από τους προγόνους τους, ήταν εδώ ιδιαίτερα έντονη και ζωντανή. Τα έθιμα που προέρχονταν από τους αρχαιότατους χρόνους διατηρούνταν εδώ ατόφια και απαράλλακτα και το καθήκον αυτό ήταν μάλιστα θεσμοθετημένο με έναν από τους σημαντικότε-

«Στην προσπάθεια του Λυκούργου να καταστήσει τη Λακωνία ένα κράτος γενναίων ανδρών διέταξε να ασκούνται και να συμμετέχουν στους δημόσιους αγώνες. Φυσικά για το καλό των παιδιών και για να μπορούν να γεννούν δυνατά παιδιά.... Όταν ένα κορίτσι παντρεύεται έναν νέο άνδρα που έχει κι αυτός γυμνάσει το σώμα του, τότε τα παιδιά που θα κάνουν θα είναι ιδιαίτερα δυνατά, δηλαδή λεπτά και υγιή. Και η Λακωνία έγινε τόσο ξακουστή στον πόλεμο, επειδή σ΄ αυτούς γινόταν ο γάμος μ΄αυτόν τον τρόπο» *(Φιλοστράτου Γυμναστικός 27).*

Μετά την προετοιμασία του σώματος, επίκεντρο των πολιτικών μέτρων ως προς την διατήρηση της φυλής ήταν η διαμόρφωση της συζυγικής ζωής. Ο γάμος των Σπαρτιατών ήταν κυρίως μια κοινότητα με σκοπό την δημιουργία όσο το δυνατόν υγιέστερων και ικανότερων ως προς τα πολιτικά ιδανικά απογόνων. Όλες οι άλλες αξίες της συζυγικής και οικογενειακής ζωής ήταν υποδεέστερες εκείνης της κληρονομικής διασφάλισης της φυλετικής ισχύος.

«Όταν κάποτε ρώτησαν τον Λυκούργο, γιατί είχε διατάξει να παντρεύονται τα κορίτσια χωρίς προίκα, αυτός απάντησε: ' ... για να μην μένουν κάποιες ανύπαντρες λόγω φτώχειας, ενώ άλλες τις ζητάνε για τα πλούτη τους, αλλά ο κάθε άντρας να δίνει σημασία στο χαρακτήρα του κοριτσιού και να επιλέγει με κριτήριο τις αρετές της'. Γι' αυτό και κατήργησε και τη συνήθεια των κοριτσιών να βάφονται».

«Είχε επίσης καθορίσει την χρονική στιγμή του γάμου για τους νέους και τις νέες, δίνοντας την αιτιολογία πως τα ώριμα σώματα θα έβγαζαν και δυνατά παιδιά» *(Πλού-*

Περιεχόμενα

The Spartans were once upon a time capable of such wise measures but not our sentimentalist, hypocrite, patriotic bourgeoisie. The domination of 6000 Spartans over 3100,000 Helots was thinkable only because of the high racial quality of the Spartans. This was on its turn the result of well-planned racial preservation so that we can see among the Spartans the first racial state.

The removal of sick, weak, malformed children was more compassionate and in reality thousand times more humane than the miserable madness of our present times, which preserves the sickest subjects and actually at any price, while the lives of hundred thousand healthy children are being taken away through abortion and contraceptives, breeding a race of degenerates burdened with sickness.

(Hitlers zweites Buch – Adolf Hitler, Page 56-57)